

בעה"י

זה השער לה צדיקים יבאו בו

מאמר

אדון כל

שמו, מהותו, וענינו. מבואר בעה"י. באקדמות מילין
זעירין בסמך ונראה. שם דברי אפתח. ובזכות
אבותי הקדושים ארואלים ותרשישים. אני הקן ושפל
אנשים. חדל אישים.

חיים אלעזר שפירא

(בעים שרת מנחת אלעזר ושאר חיי)
בלאאמר הגהס המטובל האלסי מהרצ"ה
ז"ע בעל דכ"י תשובה. באר לחי ראי ושרת
צבי תפארת. ושאר חיבורים נפלאים.

מונכאמש — תרצ"ו

אקדמות מילין זעירין

הן ראיתי ונתתי אל לבי בזמר א"ל אדון לש"ק אשר שגבה מעלתו בקדושה למעלה ראש וכדאיתא בווה"ק פרשת תרומה (דף קל"ב ע"ב) ועליו השמות ע"ב (ישר והפוך וישר) על כל תיבה חצובה שצריכין לכוין ועי"ש באור החמה בביאור באורך קצת (ומהענין שנרשם רק מתיבת גדלו וכו' ולהלן כי בתחלה המה י' תיבות ואחר תיבת "הלבנה" י"ב תיבין ס"ה כ"ב עי"ש) וכן בסידורי רבינו האריז"ל כולם וכן בסידוי רבותינו הרמ"ק והרש"ש ז"ל נדפס כן. אולם הטעם בזה (באל אדון) ושייכות כל שם מהע"ב לכל תיבה לא נמצא כלל בשום ספר, מה שאין כן בק"ש שנמצאו שמות ע"ב האלו על כל תיבה, הנה הגה"ק המקובל האלקי ז"ל בספרו חרב פיפיות פתח לנו פתח כפתחו של אולם, ובא במשפט וטעם לשבח על כל נעלם, בביאור רחב על כל שם ותיבה, לקרב ולשלב ולחבר באהבה, ליודעי הן ודורשי חכמת האמת בחיבה. ומה אני כדאי פחות מתולעת. נבער מדעת. לשבחו ולפארו. וברוב קדושתו וגדלו לתארו. אפילו באפס קצהו. וגם לא להתדמות למעשהו. אך בקדושת אבותי זי"ע אשען במדת רב חסד ואמת יתברך שמו לרחם בקרוב על עני בן טובים כמוני ואם כי הנני (בעונותי) כחלא בר חמרא לגבי אבא אביהן ורבן של ישראל זי"ע (ובפרט בחכמת האמת) בזכותו וכחו אסמוך במקום אשר

הניחו לי להתגדר בעה"י ולבאר ולשלב על כל שם הרשום על
התיבה כאשר יראה כל קורא. נפלאות התורה. בחסדו יתברך שמו
ובמקומות רבות ורובן ככולם משולבים הדברים כמין חומר
בפשיטות (פשט שבסוד) — והנהו המאמר הזה מיוסד על שבח א"ל
אדון כנוכר אך לא רציתי לקרוא בשם א"ל הקדוש בשמות
שאינן נמחקים ואינן נהגין בפה לקרותן בשיחות בני אדם (אם
כי הרבה מגדולים עשו כן לקרוא בספריהם בשם אל וכיוצא לא
עלתה בידם, במחכתת"ה וכמובן, כי לא יקראוהו כן) על כן
קראתי שמו אדון כל בשבח יתברך שמו אשר יקראוהו לכבוד
אדון כ"ל בגי' אל"ף (קי"א) שהוא בסוד ואאלפ"ך חכמ"ה [איוב
ל"ג ל"ג] יורני נא בדרך האמת בחכמת תורתו ובכ"ע. ויהי נא
אמרינו לרצון לפני אדון כ"ל. כ"ד הנאנח ונרדף וכואב בצרת
ישראל ובפרט מהני מיני, המה הבריוני, (כל שום וחניכא דאית
להו) מחריבי ציון וירושלים, ומצפה לדחמי שמים. בישועה ב"ב
וגאולה קרובה, מאת הזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם
למען שמו באהבה.

המחבר

בעה"י ובחסדו הגדול עלינו תמיד, הוא יאיר עינינו בתורתו ובכ"ע
במהרה בימינו.

מאמר ארון כל

(אל ארון על כל המעשים ברוך ומבודך בפי כל הנשמה)

גדלו עליו השם וה"ו י"ל המשך התיבה גדלו להשם וה"ו על פי מה
שכתב בתרב פיפיות (גלילי זהב) על השם הלז (והו) שהוא רומז
ו"ה ליעקב ודחל ואות ו' רומז ליסוד אב"א שהוא יחודם ותיקונם. והנה
בזוה"ק וילך [דף רפ"ה ע"א] עה"כ כי וכו' הבו גודל לאלקיני דא מלכ"א
עילא"ה עיי"ש ונודע בסידור הארז"ל [מהזוה"ק] בכונת תהלות לאל עליון
וגו' שצריך לקום כאן לכבוד מלכ"א עילא"ה שהוא יסוד אב"א עיי"ש
להיות יסוד אבא ארוך וכו' (וכן הוא בתיוזה"ק דאתעביד כביכול בחינת
(אבד היסוד גדול) [וזהו י"ל נא' במש"ה רבינו שהוא בחינת יסוד אב"א
[בפרשת בא] גם האיש משה גדול מאוד. וכן במרדכי"י שהוא בחינת יסוד
אב"א כנודע בכונת פורים נא' במגילה כי האיש מרדכי הולך וגדול]
וזהו החיבור מתיבת גדלו להשם וה"ו שנתייחד ונתקן על ידי יסוד
אב"א כנ"ל:

וטובו עליו השם יל"י י"ל כפי פשטות הכונה בסידור בליל יום
הכפורים בספוק אור ורוע לצדיק להעלות הנצוצות שנשבו בין

הקליפות נצוצי קרי ועתה על ידי טו"ב (שהוא התורה) בגי' ס"ת של ולישרי ל'ב שמח'ה יתעלו ויעלום מבוד השביה עיי"ש. וכן בכונת ה' ל'אורך ימים (בליל שבת קודש) כי ד"ת ה' ל'אורך ימים שם יל"י (הנוכח) כי על ידו יכולין להעלות הניצוצין מקליפות עיי"ש ומעתה שפיד יתאחדו הדברים כאחד השם יל"י על וטוב"ו (טוב כנ"ל). [ועיין לקמן בד"ה וכבוד].

מלא עליו השם סי"ט. י"ל עפי"ד החרב פיפיות שם כי השם סי"ט דומז לז"א ומלכות כי האות ס' הוא ז"א כנגד הששה קצוות וכ"א כלול מ'י הדי ס' ואתיות י"ט גי' חו"ה שרומז למלכות וכלול חיבור ז"א ומלכות עיי"ש ובוה יובן מה ששייך השם סי"ט הלו על תיבת מל"א על פי מה דאיתא בתיזוה"ק [תיקון כ"א רף ג"ו ע"א] [ועיין פע"ח שער חג המצות פי"ז] כי מל"א הוא בז"א עיי"ש ועיין בפע"ח [שער ק"ש פ"ב] כי מל"א כל הארץ כבודו הוא מלכו"ת נמצא מל"א הוא ז"א וגם מלכו"ת וזהו סוד שם סי"ט כנ"ל על כן הוא על תיבת מל"א כנוכח:

עולם עליו שם על"ם. עיי"ש בחרב פיפיות כי זהו השם על"ם דומז על גאולת מצרים שהיה בתחלה בחי' כאל"ם לא יפתח פיו ואח"כ בא ביציאת מצרים לבחינת דיבור (פה-סת כנודע) ע"י שם על"ם (בעי"ן) עיי"ש באורך זהו מכוון כי בגאולת מצרים שנאמר למשה רבינו [בפרשת שמות] כה תאמר וגו' זה שמי לעלם זה זכרי לדר דד ולעל"ם חסד (ו') כתיב כדרדשינן בפסחים [רף ג' ע"א] זה שמי לעלם חסד (בהעלמה) כתיב לא כשאני נכתב אני נקרא והיינו הפירוש דהגם דפ"ל פשוט לעולם היינו בהתגלות לעול"ם ולעולמי עד בלי הגבלת וקיצוד הזמן מכל מקום המסורה הוא לעל"ם חסד שיעלימו (ולא יזכירו) השם (הו"י) ככתבו וז"ש עול"ם שנגלה להעול"ם גדלו וטובו יתברך שמו ולעולמ"י עד אמנם בהעלם ובכונת השם יהיה רק בהעלם על כן נכתב עליו שם על"ם כנוכח:

מאמר אדון כל

אקכה

דעת עליו השם מה"ש הכונה בפשיטות נראה כי השם מה"ש הוא אותיות מש"ה כמבואר כמה פעמים בכתבי האריז"ל ומשה רבינו הוא הדעת של כנסת ישראל וכנודע לכל ובכתבי האריז"ל על כן כתב השם מה"ש על דע"ת:

ותבונה עליו השם לל"ה י"ל שפיר על פי המבואר באדר"ז כי תבונ"ה הוא נוסריקון ב"ן ב"ת ו"ה והיינו ז"א ונוק', והנה מבואר בחרב פיפיות שם כי השם לל"ה הוא ר"ת לגנו ל'ערוגת ה'בושם והוא בסור המשכה לז"א ונוק' שהם נו"ה דאו"א ודא"א עיי"ש (והיינו לגנ"ו שהוא ז"א כמבואר שם וגם לל"ה בגי' אד"נ' שהוא הנוק') ועל כן שפיר מכוון השם לל"ה הלז בבחינת ז"א ונוק' על ותבונ"ה שהוא ב"ן ב"ת ו"ה שהוא ז"א ונוק' כמובן בפשיטות כנזכר:

סובבים עליו השם אכ"א המבואר בחרב פיפיות כי הוא יוצא מפסוק 'אם' כן א'פוא שרומז ליסו"ד דבינ"ה הנק' אשר וכו' עכל"ה עיי"ש ושפיר השייכות וחיבור לתיבת סובבי"ם על פי המבואר בכונת הסוכה שהיא הסובב"ת (ומקפת את כל האדם בששה קצותי') ועל כן נוטלים הלולב בסוכה שהוא סוכה בחינת יסוד אימא עיי"ש בסירור על כן הוא הועמד ברמז על תיבת סובבי"ם:

הו"ד"ו (כצ"ל ולא אות"ו כמבואר בשעה"כ בנוסח התפלה ובפע"ח) עליו השם כה"ת על פי מה שמבואר בפע"ח ובסידור בכונת כל הנשמה תהלל ר"ת השם כה"ת גי' שמיע"ה שהוא באחז בינ"ה אימא עילאה עכל"ה וגם נודע בכמה דוכתי בכתבי האריז"ל כי הו"ד הוא ענף בינ"ה ואימ"א עד הו"ד איתפשטת ובוה מכוון השם כה"ת שהוא בנינה על הו"ד"ו (שהוא הו"ד):

א"י ע"ד מ"ש בקה"י [ומובא בדברינו בעה"י בשער יששכר במאמרי תנוכה] כי מדת הו"ד משם מסוגל לבני"ם וגם נודע בנר ישראל

[על ליקוטי רב האי גאון ז"ל] להמגיד הקדוש מקאזניץ ז"ל כי הנ"ך הר"ה וילד"ת השם כה"ת הנ"ל וזה מסוגל להריון בזש"ק על כן שפיר מתאימים יחדיו מה שגרשם זה השם על הוד"ו כנ"ל:

המתגאה עליו שם חז"י. י"ל על פי מה שכתוב בכתבי הארז"ל בשער היחודים תיקון עונות וכן בלק"ת תהלים עה"כ [תהלים ל"ו י"ב] אל תבואני רגל גאווה כי גאו"ה עולה שם י"ק כי לא הגיע לשם שום פגם זולת עון הגאו"ה. והיינו מובן כי להשי"ת יאתה הגאווה ואין לבשר ודם להשתמש בשרביטו של מלך הכבוד (ועל כן כל המתגאה כאלו עובר ע"ו ח"ו) כיון שבחינת הגאו"ה בשם י"ק (ועל כן פוגם ח"ו בשר ודם המתגאה עד שם) שפיר עליו השם חז"י על תיבת המתגאה"ה כמבואר בחרב פיפיות כי השם חז"י הוא במוחין עילאין או"א [שהם בשם י"ק כנודע] עיי"ש ואתי שפיר:

על עליו השם אל"ד. י"ל על פי מה שכתוב בקה"י [ערך על] כי ע"ל ר"ת עשרה לבושיין היינו י"ס עד מלכות ח"ש בדרך מלכנו [שמאל-ב כ"ג א'] נאום הגבר הוקם ע"ל בגי' ק' ברכות שתיקן דוד להאיר למלכות וכו' וכן ר"ת (ע'סרה ל"יסוד) ע"ל עיי"ש. והנה ידוע כי מדת מלכות הוא כשושנה בין החוחים וכמ"ש דוד מלכנו [תהלים פ"ט ג"א] שאתי בחיקי רבים עמים צדיכה שימור על כן רמוז השם אל"ד שהוא בגי' אגל"א ומבטל הדינים בשורשן (להיותו שם הגבורה וקיי"ל דינ"א דמלכות"א דינא על כן הוא מבטלן במקומן) וכנודע בכונת המקוה להבעש"ט הק' זצ"ל זי"ע (שכתב בסידור הר"ר שבתי זי"ע לר"ה והו"ד) ולבטל חלום רע וגם זה השם (מספר אגל"א) מסוגל נגד עה"ד כנודע ומקובל. והוא בסוד מ"ש ר' יוחנן [בברכות ב' ע"א] מזרעא דיוס"ף קאתינא דלא שלטא ביה עינא ביש"א והיינו יס"ד יוס"ף וברו"ד מלכנו נאמר [שמאל-א ט"ז י"ב] יפ"ה עיני"ם (נגד העי"ן ר"ע) ושוב ראי ובחיבור יס"ד מלכ"ת בר"ת ע"ל כנ"ל ועליהם השם אל"ד להבריח החיצונים כנזכר:

מאמר אדון כל

א'קכו

חיות ועליו השם לא"ו. הנה י"ל על פי הידוע כי כל הלאוין (ל"ת) הם משורש אימ"א (נוק') ועיין מ"ש בזה במאמר תורת שבת (חמשה מאמרות) [פרשת בראשית אות א'] בחינת (שמר"ר) לשמר"ה וכן בכת"י בספר חיים ושלוש עה"ת פרשת קרושים עה"כ איש אמו ואביו תיראו וזהו מכון הכונה בסידור (מפע"ח) בואתה מחיה את כולם כי מלכות הוא מחי"ה העולמות על ידי אימ"א שהוא שם ס"ג בגי' מחי"ה עכד"ה וגם מבואר בקה"י [ערך חיות] כי חיו"ת הם הספירות המקבלות מן המלכות וזהו שפיר שנדרשם שם לא"ו ששורשן של כל הלאוין באימ"א כנ"ל והוא בחינת חיי"ה וכן כתב בחרב פיפיות [אות י"א] על תיבת חיות כנוכר. כי זהו השם לא"ו ד"ת ליראה אותו ולשמור (היינו שמור בחי' ל"ת ונוק'):

הקודש עליו השם הה"ע. י"ל על פי מה שכתב בחרב פיפיות [אות י"ב] כי זה השם רומז לאהב"ה והוא בר"ת ה'נה ה'סתו ע"ב היינו שבא בחינת האהבה בפסח עיי"ש באורך והנה נודע בהאר"י ז"ל עה"כ ושמדתם את השבת כי קד"ש וגו'. כי שבת הוא קוד"ש בעצמו [ועיין קה"י ערך קדש] וגם נודע בבני יששכר בשם מחו' הה"ק בעל עטרת צבי ז"ל כי שב"ת להיותו בחי' אהבה ע"כ אהב"ה בכ"ל ל"ב אהב"ה בכ"ל נפ"ש אהב"ה בכ"ל מאו"ד בגי' שב"ת ע"כ שפיר כ' בזה (בשיר אל אדון ליום השב"ת קוד"ש בלבר) על תיבת הקוד"ש שהו"א שבת ובחינת אהבה כנוכר השם הה"ע שהוא מורה על אהב"ה כנוכר:

ונהדר עליו כתב השם יז"ל. י"ל כי נהד"ד מבחינת הר"ד שהוא מבחינת יסו"ד כראיתא בזה"ק פרשת תצוה [דף קפ"ג ע"ב] ועיין פע"ח [שער הלולב פ"ה] על כן עליו השם יז"ל שהוא מבחינת משה יסו"ד אבא כמ"ש בחרב פיפיות [אות י"ג] וע"כ הר"ת (במשה) לעיני זקני ישראל יז"ל על תיבת ונהד"ד (הד"ד) כנוכר:

א"י על פי הנודע מתיווה"ק וע"ח כי שם הו"ד הוא מלך השמיני שבו לא נזכר מיתה (בתורה) והוא המשכת החיי"ם והנה בכונת בק"ח להמשיך השם מה"ש (שהוא אותיות מש"ה) כנודע לבטל המיתה מהחולה ולהמשיך חיים על כן על ונהו"ד (הו"ד) הוא השם יז"ל שהוא בחינת משה יסוד אבא ויעש כן משה לעיני ז'קני י'שדאל ר"ת כנזכר. ועל כן י"ל עה"כ בפרשת בלק יז"ל (השם הלז) מים (כי מן המי"ם משיתיהו) מדלי"ו (גם כן מש"ה רבינו שנאמר בו וגם רל"ה דלה לנו) וכמ"ש באורך בבני יששכר [מאמר ר"ח שבט] בענין מזל דל"י שהשקה מש"ה כנזכר:

א"י כי שם הו"ד הוא בבחינת הו"ד כמ"ש בכונת הו"ד והו"ד לפניו. ועיין במאודת נתן [ערך הו"ד]. ובבני יששכר [במאמר חנוכה] בבחינת מהודין מן המהודין שתיקנו חכו"ל (בחנוכה בחינת הו"ד) והנה כתב בזה בחדב פיפיות כי השם יז"ל יוצא מו"ת יקרא לך ז'דע והנה בחינת הו"ד (השם הו"ד כנ"ל) מסוגל לבנים כמ"ש לעיל בר"ה הו"ד ועל כן עליו השם יז"ל יקרא לך ז'דע כנזכר:

בכבוד כתוב עליו השם מב"ה שהוא [כמ"ש בחרב פיפיות אות י"ד] ר"ת ה'מלך ב'כתר מ'לכות הנה נודע מכונת הקדושה כי כבו"ד ה' הוא מלכו"ת ועל כן שפיר נמשך ונרשם השם מב"ה ר"ת ה'מלך ב'כתר מ'לכו"ת על תיבת כבו"ד שהוא מלכו"ת כנזכר:

א"י כמ"ש שם בכונת הקדושה ברוך כבו"ד ה' ממקומו ממקום ו' שהוא ת"ת והיינו להמשיך מת"ת לכבוד ה' שהוא מלכות נוק' שמקבלת מהז"א והוא חיבור ז"א ונוק' ועיי"ש בחרב פיפיות שהשם מב"ה יוצא מד"ת מ'ושבותיכם ב'יום ה'שבת שהוא חיבור ז"א ונוק' עיי"ש על כן שפיר השייכות לתיבת כבו"ד ה'נ"ל:

על כתוב עליו שם הו"ד. י"ל על פי מה שדרשו רז"ל (בדוד המלך) נאום הגבר הוקם ע"ל שתיקן מאה ברכות בגי' על ובפע"ח נסער

מאמר אדון כל

א'קכט

הברכות פ"א] מבאר סוד מאה ברכות מביני"ה ס"ג ול"ז גי' ק' (ועיין בכונת הסכ"ך בסוכות מזה) והקשה שם בהג"ה בפע"ח על זה ועיין בקה"י נערך על] מ"ש בזה בתירוץ של דברים ועכ"פ כן הוא לכ"ע בבחינת בינ"ה עיי"ש ומעתה שפיר רשום על תיבת ע"ל השם הר"י שהוא יוצא (לפי"ד החרב פיפיות אות ט"ו) מר"ת ה'נה ר'חב"ת י'דים שהוא בינ"ה דחובו"ת הנהר כמ"ש שם ומתאימים הדברים כא':

המרכבה עליו רשום השם הק"ם. י"ל על פי מה שכתב בחרב פיפיות [אות ט"ו] כי השם הזה הק"ם יוצא ר"ת מהכתוב [בירמיה מ"ט ל"ו] מ'ארבע ק'צות ה'שמים ולפי זה שפיר שייך על תיבת המרכבה (בשמים) יש לה ארבע רגלין וגם ד' דגלים נושאי הכסא מארבע קצותיו והיינו הק"ם ר"ת מ'ארבע ק'צות ה'שמים כנזכר:

זכות עליו השם לא"ו. י"ל על פי מה שכתב בסידור (בכונת יוצד אור) שהיכל הזכו"ת שם דנין את בני אדם בסנהדרין שלמעלה אלו מזכין ואלו מחייבין ונקרא היכל הגבור"ה (מפני הדי"ן שדני"ן שם) ועכ"ז נקרא גם כן היכל הזכו"ת לצד זכות וטובה וי"ל בזה על פי מה שכתב אאמו"ר זי"ע בתפארת בנים בשם אחד מהצדיקים זי"ע על נוסח התפלה כי זוכ"ר כל הנשכחו"ת אתה הוא מעולם כי אם אחר עושה מצוה והוא זוכרה וע"כ הוא מתגאה קצת על ידי זה ואז מלמעלה כאלו ישכחוהו ואין חושבין אותה לטובתו אמנם אם עושה עבירה והוא זוכרה ועל ידי זה נשבר לבו בקרבו וכמ"ש הרמב"ם [בהלכות תשובה] עה"כ וחטאתי נגדי תמיד ועל ידי זה בשמים משכיחין ומעבירין את העבירה הזאת ואם הוא שוכחה להעבירה ואינו שב עליה כראוי אז בשמים יזכרו את חטאו ח"ו ולעומת זה אם ישכח בלבו את המצות שעשה והוא נחשב עדיין בעיני עצמו לכלום כי מה זה די לפני מלך הכבוד יתברך שמו ויתעלה אז מן השמים יזכרו את מצותיו לטובה ח"ש כי זוכר (יתברך שמו) כל הנשכחו"ת מה שהאדם הוא שוכ"ח הן בהמצות והן בעבירות (כנ"ל) אז

זכרו בשמים לטובתו עכר"ה. וגם שמעתי מאאמו"ר זי"ע בשם הצדיקים על זמר רבינו האריז"ל לעטר פתורא ברזא יקירא. עמיקא וטמירא. (שמעמיק נפשו ומוחו ברזין וחכמת האמת. ועכ"ז) ולא (הוא בעיני עצמו ללא וכאין נחשב. אז הוא) מילתא אושא (דבר גדול וראוי) והיינו סמוכין להנ"ל. וזהו על תיבת זכות (כשיש לו ועושה זכות) ועליו השם לא"ו (שהוא עכ"ז בעיני עצמו כלא נחשב. אז זהו רצון השם יתברך לטובה) כנזכר:

ומישור עליו השם כל"י. י"ל על פי דברי הע"ח [ורוש עגולים ויושר ענף ג'] וח"ל נאצלו י"ס בבחינת יוש"ר כמראה ארם והם יותר מעולים במעלה מן העגולים כי הם בחינת רוח והם י' כלים בצירוף בצירוף ארם א' כולל כל י' כלים ובכל כל"י מהם יש בו פנימיות וחיצוניות וכו' עכ"ה עיי"ש ומעתה שפיר מפורש השייכות לתיבת מישור שהוא יוש"ר (שהי"ס בזה יותר מעולים במעלה. כנ"ל מע"ח) עם השם כל"י שהם שמה י' כלים הכוללים ובכל כל"י מהם וכו' כנזכר לשונו הקדוש. ואתי שפיר ונכון:

לפני עליו השם לו"ו. י"ל בהמשך שלפניו ומישור שהוא יוש"ר כנ"ל לפנים משורת הדין זהו רק בשביל ישראל בניו אבל לאו"ה כתיב מל"ך אלקיים (מדת הדין) על גויים (ומל"ך שמחל על כבודו אין כבוד מחול) והם כנסת ישראל בני מלכים כנגד מדת המלכות ומבואר במגיד משרים להב"י [פרשת בא] כי כנסת ישראל נקראת פנ"י. וזהו ומישור (היושר רק) לפנ"י (כנסת ישראל), ועליו השם לו"ו שהוא כנסת ישראל, מלכות. וכמ"ש בתרב פיפיות [אות י"ט] כי השם לו"ו יצא מר"ת לאותות ולמועדים וימים (שהוא הירח שישראל מונים ללבנה וקובעים המועדים על ידה והוא בחינת מלכות כנודע) וגם הוא ר"ת ו'מלזה וזרעו לברכה שהוא (מחבר) מלזה זרעו למלכות שנק' ברכה וכמ"ש שם בתרב פיפיות:

כסא ועליו השם פה"ל. י"ל לאשר עולם הבריאה עצמה נקראה כס"א
 והוא שם בסוד יובל העליון (בינ"ה) רבי' נפקין עבדין לחירות
 וכמבואר (ביצ"מ) בזוה"ק האי יובלא אפיק להון ועל כן על תיבת כסא"ו
 השם פה"ל ר"ת פ'תח הוא ל'ה' כמ"ש בחרב פפיות [אות כ'] וזהו בפס"ח
 שיצאו על ידי בינה כנ"ל:

א"י על פי מה שכתב בפע"ח [שער חג הסוכות פ"א] כי מלכו"ת דז"א
 נקרא כס"א וזהו י"ל ר"ת פ"סח הוא ל'ה' (שם הנזכר) כי פסח
 הוא פה-סח מלכות כמבואר בהאדיז"ל בחינת כס"א הנ"ל:

חסד עליו שם נל"ך. י"ל על פי הנודע כי בני ישדאל נקראו הולכים
 מה שאין כן מלאכים הם עומדים כמ"ש ונתתי לך מהלכיים בין
 העומדיים האלו ואם כי המה המלאכים אומרים קדושה ועוברים השם
 יתברך עם כל זה אין שם בשמים שום נסיון ושום כח הניגוד על כן אין
 לדמות כלל עבודתם לעבודת בני ישדאל קרוצי חומר ומשוקעים בגלות
 המד בין הכלבים דעים והנסינות גדולים ונוראים. מכל צד ופינה. אשר
 נפנה. וזהו י"ל מ"ש כי כל העמים ילכו איש בשם אלקיו (היינו שיש
 להם כח בעוה"ר להשרים שיקראו אלהי האומות והם מצירים ודוחקים
 לישראל בגלותא ואנחנו משוקעים ונכנעים תחת ידם עם כל זה והרבותא
 הוא) ואנחנו נל"ך בשם ה' אלקינו (כי זולת זה מהו הרבותא שנלך אנחנו
 בשם ה' אלקי ישדאל המושל בעליונים ותחתונים להבריל נגר האילי
 כסף והבליהם אלא ודאי כראמן בראותנו גודל ההסתר פנים כי כל
 העמים שלוים ושקטים ואביוני עמך בני ישראל היינו כל ישראל [רובם
 ככולם] דוויים סחופים ומדולדלים ואף על פי כן אנחנו נלך בשם ה'
 כנזכר) דז"ש נל"ך בלשון הול"ך מפני הנסינות כנ"ל. והנה כבר פי'
 בספרים עה"כ [תהלים ס"ב י"ג] כי ולך ה' החסד כי אתה תשלם לאיש
 כמעשהו כי הגה אמרו חז"ל [סוכה ג"ב ע"א] יצרו של אדם מתגבר עליו
 בכל יום ואלמלא הקב"ה עוזרו לא יוכל לו ואם כן קשה הלא עוד אין

רבותא ממעשינו שנקדאים על ידי זה בני ישראל הולכי"ם כנוכר ועל ידי הנסיונות שנלך ונלחום כנ"ל הלא כל זה מכח השם יתברך ועזרתו. אולם כאשר האדם ילחום נגד המצירים והצרות והמניעות שעומדים נגרו (בעת הסתר פנים בעוה"ד שנרמה לכל אחד ואחד) ובעצם הרבר נוכל לנצחו רק בעזרת השם יתברך (גם בתוך ההסתר וחשכות) וזאת הוא ולך ה' החס"ד (מאתו יתברך שמו) כי אתה תשלם (השכר טוב בעד המצות. והנסיונות שיעבור על כל אחד ואחד) לאי"ש כמעשה"ו (כאלו היה האיש בעצמו עושה ולא הקב"ה עוזרו לגמרי וממילא על ידי זה שכרו הרבה מאוד) עכד"ה ובזה יובן שפיר מ"ש על תיבת חס"ד השם נלך כי זהו חס"ד השם יתברך שנותן השכר טוב לאיש כמעשה"ו (וזהו ולך ה' החס"ד כנ"ל מהספרים) כאלו אנחנו (בעצמנו וכתנו) נל"ך ונעשה כנ"ל:

ורחמים עליו רשום השם יי"י. י"ל על פי דברי הקה"י כי השם הזה יי"י הוא בתפארת דע"ב וזהו י"ל כי על תיבת ורחמים שהוא ת"ת (כנודע לכל) גרשם השם יי"י שזוהו בתפאר"ת ואתי שפיר כנוכר:

מלא עליו גרשם השם מל"ה. י"ל בפשיטות שפיר כי נודע בפע"ח [שער השופר פ"א] ועוד בכמה דוכתי כי כל מילוי"י הוא בחינת די"ן על כן מלוי"י עולה מספר אלקי"ם עכר"ה וגם נודע בפע"ח [שער חג המצות פ"א] כי שם אכדט"ם אותיות הקודמים לשם אלקים והוא יותר פנימיות ורחמים משם אלקי"ם וגם עה"כ הוא עולה ע"ה והוא עוד יותר המתקן כמ"ש בלק"ת [פרשת לך לך] וגם בכונות הכוסות בסדר של פסח על כן שפיר רמוז להמתקת מילוי"י שעולה אלקי"ם כנוכר השם מל"ה שעולה אכדט"ם עה"כ שהוא המתקתו כנוכר מהארזי"ל:

כבודו ועליו השם חה"ו ועל פי מה שכתב בחרב פיפיות [אות כ"ד] השם הלז רומז למלכו"ת והוא יוצא מר"ת [בדניאל] ו'נאספו ה'מון ח"ילים כי שם במלכות נאסף הכל עיי"ש וזהו כבוד"ו שהוא כבוד"ד

הכונה למלכו"ת שזהו כבו"ר ה' כמבואר בסידור וכמ"ש לעיל בד"ה
בכבוד ע"כ שפיר מתאים עליו השם חה"ו שרומז גם לזה כנזכר:

טובים ועליו השם נת"ה. י"ל על פי המבואר בסידור האריז"ל בכונת
השמ"ע גומל חסדים טובי"ם כי ב' חסדים שנכנסו בנו"ה דז"א
ממשיכין שפע לצדיק טו"ב וזהו טובים עכל"ה והנה מבואר בחרב פיפיות
[אות כ"ה] כי השם הזה נת"ה יוצא מר"ת הכתוב נ'עשה תחת ה'שמים
וכיון דבחינת טובים הם נו"ה המשפיעים ליסוד כנזכר והם תחת הז"א
שנקרא שמי"ם כנודע על כן שפיר רומז בזה השם נת"ה ר"ת נ'עשה
תחת ה'שמים כי הנו"ה המה תחת (ז"א) השמי"ם ומשפיעים ליסוד
שתחתיהם כנודע:

מאור"ת ועליו שם הא"א. י"ל על פי מה שכתוב בסידור האריז"ל
(להד"ר שבתי ז"ל) בהללויה עה"כ השולח אמרת"ו ארץ ר"ת
א'ור מ'ים ר'קיע ר"ת אמ"ר גם ר"ת פסוק זה הא"א שם קרוש מע"ב
שמות עכל"ה, ונראה מכון בזה כי מאור"ת אותיות אמרת"ו וגם ר"ת
אמ"ר א'ור מ'ים ר'קיע זהו הכונה לשמ"ע ונתהוה או על ידי זה (ונצטייר
כביכול אז ברחם הגוק') היתורא שלים זו"נ (ישראל ורחל) בפרצוף שלם
על כן שפיר מכון מ"ש במאורת נתן [אות מ'] כי מאור"ת נק' זו"נ ושניהם
גדולים ושונים בשרשם עכל"ה והיינו על זה השם הא"א ר"ת ה'שולח
אמרתו ארץ חז"ש מקודם בסמוך השם גבולך שלום חלב חטים ישיבעך
שהוא יחוד זו"נ כמ"ש בחרב פיפיות [אות כ"ו] עיי"ש ויתיחדו הרברים
זה לזה כנזכר:

שברא נרשם שם יר"ת. י"ל הרמז בחכמת האמת ההמשך לתיבת
שבר"א על פי המבואר בקרניים ודן ידן [סוף מאמר ח' ומאמר
י"ב] בענין שם יר"ת שהוא יוצא מס"ת א"ת פנ"י העי"ר עיי"ש ועיין
בחרב פיפיות [אות כ"ז] מ"ש שהשם יר"ת ר"ת מהכתוב (כהושע ג' ג'
ימים רבים תשובו היינו ימים שהיו בתחלה רבים סוד רשות הרבי"ם

עתה יעשו רשות היח"ד ובחינת ישוב וזהו תשובו שיהיה בבחינת ישוב עכ"ל [החריב פיפיות] לעניננו. ויובן בזה שפיר השייכות להרמז שכתב בדין ידן כנ"ל שהשם הלז מס"ת א"ת פנ"י העי"ד כי שם ארז"ל [כ"ר פע"ס ר] ויחן את פני העיד שתיקן להם עידובי"ן (והארכנו בעה"י בדרוש במק"א) והיינו זהו עידובין שעושים מדרשות הרבי"ם על ידי צורת הפתח להיות רשות היח"ד כנ"ל. והנה זהו בערב שבת קודש וגם בליל שבת בקבלת שבת בעליית נה"י שמתיראים עוד מן שק"ד החיצונים שהם בשד"ה מה שאין כן ביום שבת בקידושא רב"א למעלה ראש נשגב ונעלה שאין שום חשש ממגע נכרי (החיצונים והקליפות) עיי"ש בסידור וזהו השייכות שבד"א היינו ש' השימוש בד"א גי' ואותיות רב"א בקידוש היום כנ"ל ושזהו דוחה החיצונים לגמרי. וזהו עליו השם יד"ת שהוא (כנ"ל) בחינת דה"י שאין שום מגע חיצוני כנ"ל והיא בחינת תשב"ו ביום הש"ק במנחתה שלימה ושמחה ועל ידי זה השם נצולי' ויברית כל החיצונים כנזכר שם בדין וגם בקה"י [ערך יר"ת] עיי"ש:

אלקינו עליו רשום השם שא"ה ויתאחד במ"ש בפע"ח נשער הק"ש פ"ז] ובשאר דוכתי כי בינ"ה נקראת אלקינו', וכן כתב בלק"ת להאריז"ל [פרשת קדושים] כי בינ"ה נקראת א"ש בסוד כי ה' אלקיך א"ש אוכלה הוא עיי"ש ובזה י"ל מ"ש [בפרשת ואתחנן] כי יראתם מפני הא"ש וגו' היינו הא"ש בה"א הידועה א"ש הקב"ה כביכול בעצמו א"ש אוכלה כנזכר, ולזה מכוון כי השם שא"ה אותיות הא"ש כנזכר והוא בחינת בינ"ה כמו אלקינו' כנ"ל:

יצרם עליו השם רי"ו. י"ל ע"ד שכ' בקה"י [ערך יצחק] בשם מדרש הנעלם [פרשת לך לך] כי יצח"ק מדת הגבורה תיקון עולם היצירה עיי"ש וזהו יצר"ם (עולם היצירה) עליו השם רי"ו גי' גבורה מדת יצח"ק כנזכר:

בדעת עליו השם או"ם. י"ל בפשיטות כי הנה הדע"ת הוא המקבץ ומקובץ ונקהל ונאסף בתוכו הכל כמ"ש בסה"ק על ויקה"ל משה את כל עד"ת (אותיות דע"ת) בני ישראל שהדע"ת הוא המקהי"ל ומאסף כנוצר על כן על בדע"ת עליו השם או"ם שהוא לשון קהל גוים כמ"ש [בסוף פרשת חיי שרה] שנים עשר נשיאים לאמות"ם וכן או"ם אני חומה על כנסת ישראל. חזה פשוט:

בבינה עליו השם לכ"ב. י"ל על פי מה שכתב בחרב פיפיות [נאה ל"א] כי השם הזה לכ"ב יוצא מר"ת הכתוב לעשות כ"ן ב'קרב ועיי"ש מ"ש בסוד מה שאמרו רז"ל אין האשה כורתת ברית אלא למי שעשאה כלי וז"ש לעשו"ת כי עשיי' בבינה"ה ולכן אמר למי שעשאה"ה כלי עכ"ל ומ"ש על תיבת בבינה"ה השם לכ"ב שהוא ר"ת לעשות (בינה"ה עוש"ה כנודע) כ"ן ב'קרב הארץ כנוצר:

ובהשכל עליו השם וש"ר. י"ל על דרך שכתוב [בישעיה נ"ב] הנה עבדי ישכ"ל (לשון שכ"ל) וכתבו המפורשים עיין בספר עיר גבורים (להגה"ק בעל עוללות אפרים ז"ל) פרשת כי תבוא וקאי על משיח בן דוד. אמנם בע"כ הם תרין משיחין כי משי"ת בן יוס"ף הוא מקודם במס"ג (כי בלתי מס"ג א"א לבוא למשיח בן דוד) ועל כן על תיבת והשכ"ל (שכ"ל הוא רמו ישכ"ל על משיח בן דוד כנוצר) עליו השם וש"ר אותיות שו"ר שהוא יוס"ף בכו"ר שו"ר הדר לו וזהו ב' משיחין משיח בן יוסף ומשיח בן דוד כנוצר [ובזה י"ל בהכתוב ויהי דו"ד לכל דרכיו משכ"ל היינו משיח בן דו"ד כנ"ל]:

כח עליו השם יח"ו. י"ל כי הנה מבואר בזוה"ק בראשית [דף ל"א ע"ב] כי כ"ח נקרא היסוד עיי"ש וכן מבואר בקה"י [ערך יח"ו] כי זהו השם יח"ו משמות ע"ב הוא בבחינת יסוד עיי"ש ומעתה יתייחד שפיר מה שעל תיבת כ"ח הוא השם יח"ו כנוצר:

ונגבורה עליו השם לה"ח. י"ל על פי הנודע מתיוזה"ק יסו"ד נסל לשמאל"א והיינו בקו שמאל שהוא הגבור"ה ועל כן י"ל נקרא גבור"ת היסו"ד (כ"ח גבר"א) גם (בנגלה) בפוסקים בשם גבור"ת אנשים כנודע. והנה כתב גם כן בקה"י [ערך ל'] שהשם לה"ח מע"ב שמות הוא ביסו"ד עיי"ש וזהו שעל תיבת וגבור"ה (שהוא גבור"ה עם ו' שהוא ביסו"ד כנודע) עליו השם לה"ח שהוא ביסו"ד כנזכר:

וגם י"ל בזה על פי מה שכתב בחרב פיפיות [אות ל"ד] כי השם לה"ח יוצא מר"ת הכתוב ח'לקת ה'שרה ל'בועז וי"ל דהיינו שר"ה נקרא מלכות כנודע וגם בוע"ז אותיות בו-עז היינו (עז) גבור"ת היסו"ד (ובסוד מזכירים גבורו"ת הגש"ם שהוא שביל יסו"ד אבא כנודע בסידור) וגם כתב שם בחרב פיפיות כי השם הנזכר יוצא מר"ת ח"י"ם ה"ם ל'מוצאיהם וכן ח"י"ם ה"זא ל'מחזיקים והיינו ח"י"ם יסו"ד צדיק ח"י עולמים כנודע:

נתן עליו השם כו"ק. י"ל על פי מש"כ בחרב פיפיות [אות ל"ה] כי שם כו"ק הלז הוא סוד שני היסודו"ת ביחד עיי"ש באורך והנה בקה"י [ערך מתנה] כתב שהיסו"ד נקרא מתנ"ה ששם נתונים החו"ג דאו"א (וכן הביא מזוה"ק פרשת וילך) כמ"ש במקדש מלך שם כי ה"ט' ספירות היינו עד היסו"ד וכו' עיי"ש ועל פי זה יתייחדו הרבדים כי נת"ן (בחינת מתנ"ה שנק' יסו"ד ושם כלולים החו"ג דאו"א כנזכר) עליו השם כו"ק שהוא סוד ב' היסודות ונמשך מאו"א בחינת י"ק. עיי"ש והבן.

א"י על פי מה שכתב בקה"י [ערך כו"ק] כי השם הנזכר הוא ביסוד דע"ב ומעתה שפיר יתייחד עם נת"ן שהוא מתנ"ה ביסוד כנ"ל:

בהם עליו השם מנ"ד. יש לחבר (ע"ד הדרוש והסוד) כי הנה דרשו רז"ל עה"כ ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב וגו' בהם ולא בנשאל באוב ועל פי זה כ' בראשונים ז"ל כי על כן לא היה בשאל ששאל באוב שום משפט מות והנה כ' בלק"ת האריז"ל (שמואל) כי שאול המלך

שורשו היה מיסוד דמלכות דמותא ונודע שביסוד נשאר אור א' מלבד המלכים והוא כדי להאיר אל מלכות שמים ומצד זה האיר מלך שאל עכל"ה. והנה בתרב פיפיות [איה ל"ן] כתב על שם הלז מנ"ד ד"ת בהכתוב ד'שאו נ'אות מ'דבר תיקון המלכות להאיר מנה"י ולעשותה בחינת שדה של זריעה עי"ש והנה עיקר התיקון שיהיה חיבור יסוד מלכות [וגם שאל המלך יקום להודות עם מלכות בית דוד וכמו שביארנו בעה"י בימי חורפי בחי' זכרון צדיקים (מילי דהספידא) עי"ש באורן] ח"ש על תיבת בהם שזוהו מליצה בעד שאו"ל המלך כנ"ל מהראשונים כי בה"ם ולא בנשאל ולא היה חייב מיתה כדברי חז"ל ושאל היה בחינת יסוד צדיק וכדי להאיר למלכות שמים (כנ"ל מהאריו"ל) על כן עליו מנ"ד ר"ת ד'שאו נ'אות מ'דבר תיקון המלכות הזריעה כנ"ל:

להיות עליו השם אנ"י. י"ל ע"ד הנודע מה שאמרו בזוה"ק אה"י שאמר הקב"ה בגלות מצדים דהיינו אה"י דעת"ד אנא למיהוי היינו על שם העתיד שיגלה כבוד מלכותו יתברך שמו אלינו ולעיני כל. ח"ש אנ"י ה"א אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות (דעת"ד אני להיות) לכם לאלקים (היינו בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים וגו') על כן על תיבת להיות השם אנ"י כמו שאמרו חז"ל במתניתין בסוכה [דף מ"ה ע"א] שאמרו אלו השמות היינו השם הזה משמות ע"ב אנ"י והו הושיעה נא עי"ש ברש"י ובתוספות כתבו דהיינו בזה הושיעה נא שיושיע לעצמו עכל"ה ומה זה צ"ל ישועה כביכול יתברך שמו וכלום חסר ממנו רק שזוכה שיתגלה כבוד מלכותו בכל משלה וזהו להיות כביכול ב"ב. זה פשוט.

מושלים עליו השם חע"מ י"ל השייכות כי הגה בכתוב בראשית נקראו החמה והלבנה מושלים כמ"ש את המאור הגדול לממשל"ת היום ואת המאור הקטן לממשל"ת הלילה אמנם מגמתינו ובקשתינו להתכלית שיהיה את שני המאורות הגדולים אור הלבנה כאור

החמה בתיקון מיעוט היר"ח כמבואר בהארז"ל והוא תיקון מלכו"ת בית דו"ד שיתגלה ב"ב כראמרינן [בר"ה כ"ה ע"א] זיל לעין טב וקדשיה לירחא לי סימנא דוד מלך ישראל חי וקים והנה מבואר בחדב פפיות [אות ל"ח] כי זהו השם חע"ם יוצא מד"ת ח'כלילי ע'ניים מ"יין לסוד גבורת הקרושות שנמשך מ"יין ודומז להמתקת הגבורות בשורשן ע"יין מה שכתב באורך והנה זהו נאמר [פרשת יחין] בפסוקים על יהודה מלכות בית דו"ד והיינו דינ"א דמלכותא להעלותה ולהקימה ואז יהיה הלבנה כאור החמה (וגם הפסוקים האלו עידה ולשרקה וגו' חכלילי עינים וגו' על פי מה שכתוב בזוה"ק שם [דף רל"ט ע"ב] המה מסוגלין לבטל ע"ה שאומרים אותן על ידי זה על רישא דינוקי ודרדקי *) עיי"ש וכן מקובל לכיין השם אגל"א שהוא יוצא מד"ת א'תה ג'בור וכו' שורש הגבורות לבטל ע"ה בשורשן ועל כן שפיר השייכות בזה לתיבת מושלים שיהיה אור הלבנה כאור החמה בתיקון מיעוט הירח והמתקת הגבורות בשורשן בשם חע"ם כנ"ל:

א"י על פי מה שכתב בקה"י [ערך ח'] כי זהו השם בסוד המלכות עיי"ש ע"כ שפיר שייך לתיבת מושלי"ם שיהיו שני המאורות הגדולים בתיקון היר"ח גבורת מלכות בשורשו כנ"ל:

בבקר עליו השם רה"ע. י"ל על דרך שכתב בחדב פפיות [אות ל"ט] כי השם רה"ע יוצא בר"ת ע'ומרות ה"ו ר'גלנו יען שע"י שם זה נותן כח ועמידה בדגלים ושם זה שהוא היפך הר"ע והיפך בחינת צולע על ידכו דק דגליו יעמדו במשור עכת"ד עיי"ש באורך ובזה י"ל מ"ד בבדכות [דף ר' ע"א] הגי ברכי דרבנן דשלהי מינייהו היינו שנחלשים הדגלים ח"ו על ידי הקליפות שהם הר"ע שחופפות בהם (עיי"ש ברש"י) וכן נקרא קליפות הר"ע כנודע ח"ש רז"ל בזוה"ק עד דמטי דגלי"ן ברגלי"ן בסוף יומיא התגבורות הקליפות (ח"ו) למטה וכנודע בהארז"ל

(*) ז"ל הרב החיד"א ז"ל בהגהות נט"זי אורות שס, ראינו להרכ המג"ן ככ"י שקבל שפסוק זה טוב לאומרו על ראש הילד ויופיל לעין הרע. (מא"י).

והנה רנודע בשם הבעש"ט הקדוש ז"ל כי בעת התגברות הקליפות ר"ל יזהרו להתפלל רק במחשבה למען לא ירגישו בדיבוריו לקסרג כנזכר מה שאין כן המחשבה פנימיות רק הוא יתברך שמו היודע תעלומות יודעה וזהו בסוד ובקר"ב קדושים תתהלל (במחשב"ה בקרב"ו) וזהו שייך שפיר על תיבת בקר"ב השם רה"ע (שהוא רע"ה) גם אם ממתיקין להפכו בשורשו ולמתקו לטובה מכל מקום הצורך והכרח אז להיות העבודה בקר"ב קדושים לפני יוצר כל היודע תעלומות יתברך שמו:

תבל עליו השם יי"ז. י"ל על דרך המבואר בכתבי האריז"ל ובסידור בכונת אדנ' שפתי תפתח (לכל יום, יותר מבואר לענינינו בתפלת ר"ה) על אד"נ' להמתיק הדינים ש"ך ופ"ר בשינויים וכו' והרי ב"פ רי"ו ונמתקין וכו' עכ"ל"ה ולא נזכר שם יותר ולא מידי רק המתקת ב"פ רי"ו ועל ידי זה נמשך השפע כמ"ש על יגי"ד שהוא ימשיך שפע ותכוין וכו' גי' כ"ז היינו כ"ב אותיות וה' מנצפ"ך עולה כ"ז גי' יגי"ד עיי"ש ומעתה מדרייק שפיר נכון כי על תיבת תב"ל שהוא בגי' ב"פ רי"ו וכמ"ש שם להלן בתפלת ר"ה על כל יושבי תב"ל ארצך תב"ל גי' ב"פ רי"ו המתקת הגבורות וגם בכונת אדנ' ב"פ רי"ו ועל כן נרשם עליו שם יי"ז שהוא בגי' כ"ז מספר יגי"ד המשכת השפע כנ"ל מסידור:

מלאים עליו השם הה"ה. עיין בחרב פיפיות [אות מ"א] כי השם הזה הה"ה יוצא מר"ת ה'אדם ה'אדם ה'זה שהוא קליפת עשו שולטת ח"ו להפוגם בשם הלז וכן הוא ר"ת ה'חטיא ה'נשים ה'נכריות והנה כבר כתבנו לעיל במאמר זה בד"ה מלא בשם הפע"ח בכמה דוכתי כל המילויים בחי' די"ן ועל כן תיבת מלאים שהוא המלויים כולם שהם בחינת דין שממנו מגיע העונשים ר"ל וקיי"ל בדברי חז"ל אין וכו' בלא חס"א על כן הוא ר"ת ה'חטיא ה'נשים ה'נכריות כנ"ל בשם הה"ה אשר עליו היינו לפוגם בזה ח"ו. [וכן יורמו כי מלאיים גי' קכ"א היינו ק"ב צירופי אלקיים עה"כ שמשם נמשך למטה אלהים אתרים הדינים

והעונשים. ה' יצילנו] אבל במי שמאמין ודבוק בו יתברך שמו ר"ת ה'אל
ה'גדול ה'גבור גם כן ר"ת השם הנזכר וגם מי שמצפה לישועת ביאת
המשיח ב"ב שנבוא על ידו ועמו לירושלים עיה"ק ר"ת ה'הר ה'טוב ה'זה
(כמ"ש בחרב פיפיות שם) בודאי יזכה גם במדה"ד (בחנינת מליו) לבתים
מלאים כל טוב בישועת ישראל האמתית ב"ב:

זיו עליו השם מי"כ. י"ל על פי מה שכתב בחרב פיפיות [אות מ"ב]
שהשם מי"כ יוצא מר"ת כ'אשר י'רים מ'שה (יד"ו. וגבר ישראל)
בסוד הרמת הידי"ם וקדושה וכן ר"ת [באיוב] מ'עשי יד"י כ'ולם עי"ש
באורך. והנה מבואר בקה"י [ערך זיו] כי זיו ר"ת ו'פחו ז'רוע ידיו' שהוא
סוד החו"ג (תרין גרפין) בחנינת ידי"ם דיסוד ומעתה שפיר יתייחד זיו'
ר"ת ו'פחו ז'רוע ידיו' שהם בחנינת הידים כנ"ל עם מי"כ סוד הידי"ם
כנ"ל:

ומפיקים עליו השם וו"ל. י"ל על פי מה שכתב בחרב פיפיות [אות
מ"ג] כי השם וו"ל הנזכר מורה על עבודתינו בארץ עליונה
וממשיכין לה מ"ג ככל הנצוצות סוד עולם התיקון ואם ח"ו להיפך וכו'
ע"כ ר"ת [כיהושע] ו'שב ו'הרע ל'כם וו"ל ואם מתקנין הנצוצות כנ"ל
בעבודתו אז ד"ת ו'שב ו'רפא לו' גם כן וו"ל עי"ש והנה מבואר בקה"י
[ערך פור] וו"ל יש לכנותו אל מזל ונק"ה הכולל י"ג ת"ד רבתי י"ג אה"י
וי"ג כוללים גי' פו"ר עכל"ה והנה מבואר בסידור [ככונת התשליך] במדת
ונק"ה מזל הי"ג הנ"ל שיכונו להעלות הנצוצין ולנקותם על ידי שם זה
ויחזרו לקדושה כולם נקיים עכל"ה עי"ש עוד שהם מבחינת י"ג ת"ד
שהוא אקי"ק וכו' כנ"ל. וז"ש ומפיקים גי' פו"ר שהוא רמז תיקון ונק"ה
(אקי"ק) כנ"ל בבירוד ותיקון הנצוצות על כן עליו השם וו"ל שהוא על
קוטב זה לתיקון הנצוצות כנ"ל:

נוגה עליו השם יל"ה. על דרך המבואר בחרב פיפיות [אות מ"ד] כי
בשם אלקים האותיות יל"ה באמצע הוא חסדים לגבי הגבורות

מאמר אדון כל

א'קמא

שבשם אלקים כולו ועל כן האותיות א"ם שבשתי קצותיו המה סביבותיו. המה גבורות יותר מסוד א"ם לבינ"ה המקפת התכמה ועל ידי האותיות יל"ה שבאמצע נתבטל יניקת אלהים אחרים משם הקדוש הנוכר עיי"ש והנה כתב בקה"י [ערך נוגה] כי נוג"ה הוא בחינת חס"ד והנה נוג"ה הוא גי' די"ן וצ"ל שהוא חס"ד בכלי די"ן עכ"ל הקה"י. ולפי זה היינו נוגה הוא חס"ד בכלי די"ן שמקיפין אותו כדרך הכלי כמובן על כן שפיר י"ל אשד נוגה שהוא חסד באמצע בבחינת כלי דין המקיפו כנוכר ועליו כמובן השם יל"ה שהוא בחינת חסד בתוך האותיות א"ם שבתוך שם אלקים שהם דין לגמרי כנוכר מהתרב פיפיות:

נאה עליו השם סא"ל. י"ל על פי דברי הפרדס [שער ערכי הכינרים ערך נאה] וכן בקה"י [ערך נאה] ביאר כי נאה הוא במלכות וכן הביא גם באוד עינים לחוז"ה"ה"ק ז"ל [ח"א ערך נאה] מהמד"ר [פרשת ויצא] שכל עיקר סימניה של רחל (מלכות) היה נא"ה. והנה בתרב פיפיות [אות מ"ה] כתב בענין שם סא"ל שהוא ר"ת ל'מלך א'מודי ס'תון היינו לבטל כח יניקת אלהים אחרים מבחינת אחודיים דקדושה על כן הוא יוצא גם מר"ת א'תה ס'תר ל'י עיי"ש עוד, ונודע כי עיקר השמירה צריכים במלכות"ת כמ"ש דוד מלכנו שאתי בחיקי רבים עמים אשר חרפו וגו' (הקוצים שסביביו) על כן יתכן שפיר כי על תיבת נא"ה שהוא במלכות"ת כנוכר עליו השם סא"ל שהוא לשמירה כנוכר.

א"י על פי מה שכתב בקה"י [ערך סא"ל] שזהו השם מע"ב שמות הוא בחינת מלכות"ת דע"ב על כן שפיר יתאחד עם נא"ה כנ"ל.

עוד י"ל על פי מה שכתב בקה"י שם כי נא"ה ר"ת נ'צח ה'וד א'דני שהמלכות מקבלת המוחין דח"ב על ידי נצ"ח והו"ד והנה נודע מזה"ק והאריז"ל כי נצח והוד הם דסחינן מנא לצדיקייא שמשם בא הפרנס"ה הם רמחים בתיבת נאה על כן שפיר עליו השם סא"ל שהוא

בא"ת ב"ש חת"ך ובג"י פא"י כמבואר בסידור בכונת פותח את ידך
שמשם ממשיכין הפרנס"ה כנודע:

זיו"ם עליו השם ער"י. י"ל על פי מה שכתב בחרב פיפיות [אות מ"ו]
כי השם ער"י יוצא מר"ת הכתוב הנאמר בשאל המלך שא"ל
שמואל הנביא וצלחה ע'ליך ר'וח י'קו"ק היינו לפי ששאל היה מקבל
מבחינת יסו"ד והוא יבטל וימחה את עמלק וכו' עיי"ש ובאמת יתכנו
הדברים כי הנה זהו שאל מזרע בנימין ורחל אמנו דקיי"ל אין עשו (הוא
עמל"ק בן אליפז בן עש"ו) נופל אלא ביד בני בניה של רחל על כן
נענש שאל המלך (גם בהיותו צדיק ונקי כמו שאמרו חז"ל ביומא [כ"ב
ע"ב] כבן שנה שלא חטא) אשר השאיר אפילו שריד מעמלק כי הוא היה
(מב"ב של רחל) כנ"ל המסוגל לזה ונצטווה על ככה [ועיין בדברינו
בכת"י] חיים ושלו"ם עה"ת פרשת ויחי עה"כ ואקברה שם בדרך אפרת
היא בית לחם ועוד בכמה דוכתי בעה"י וגם בנדפס במאמד זכרון צדיקים
הספד על הה"ק מראדאמסק ו"ל בענין ב' מלכים משתמשין בכתר אחד
שיהיה לעתיד ב"ב] ולאשד לא אסתעי"י מילתא לשאל המלך ונמסד זאת
לדוד מלכנו על כן יתכן (מ"ש בחרב פיפיות שם) הר"ת של הכתוב עליו
ר'וח י'קו"ק שנאמר [בישעיה] במשיח צדקנו (שיבוא לגאלנו ב"ב) היינו
בן דו"ד בחינת מלכו"ת וז"ש עי"ר (אותיות ער"י) קסנה (לע"ע בבחינת
נקודה קטנ"ה בגלות) ורדשו רז"ל זה הגו"ף שהוא בחינת מלכו"ת וגם
ר"ת ג'ואל ולשבי פ'שע גו"ף כמ"ש בסידור בכונת ובא לציון וגו' שאין
ישראל נגאלין אלא על ידי התשובה [כמ"ש הרמב"ם בהלכות תשובה] וז"ש
גוא"ל ולשב"י פש"ע ביעק"ב נאו"ם ה' ואנ"י והוא ר"ת גו"ף בני"ו כמ"ש
שם והוא ולשב"י פש"ע (התשובה ועל ידי זה) ביעק"ב (יתגלה בית יעק"ב
כיעקב שקראו בית [כדאמרינן בפסחים פ"ח ע"א] היינו התשובה על הפשע
שהוא מרד ביסוד ח"ו) ועל ידי זה יתוקן להיות יסו"ד ומלכו"ת יחודו
כראוי ושפיר יתכן השייכות לתיבת זיו"ם שהוא בחינת זיו"ם שכתב בקה"י
[ערך זין] שהוא היסוד המאיר לסיהר"א עיי"ש ועליו השם ער"י (בר"ת) —

מאמר אדון כל

א'קמג

בר"ת עליו ר'זח י"ק"ק הנאמד במשי"ח ב"ן דו"ר וזהו בסוד מה שאמרו
תז"ל כי לעתיד יהיו הצדיקים נהנין מזו"ו השכינ"ה יחדיו כנזכר:

בכל עליו השם עש"ל. על פי מה שכתב בחרב פיפיות [אות מ"ז] כי
הוא יוצא מהכתוב ע'ושר ש'מור ל'בעליו לדעתו (ח"ו) באם השפע
יירד להם לס"א (חלילה) וכן רמזו כי הוא ר"ת ל'אמר ש'כבה ע'מי
כשפוגמים ח"ו ביסו"ר יבש על ידי זה יירד להם חלילה אמנם כשמתקנים
כראוי אז ר"ת השם מהכתוב ע'זברים ש'מה ל'דשתה [לבחינת ארץ ישראל
מלכות] מצד הקדושה ולא לאחרים (עכת"ר הס' הנזכר עיי"ש באורך)
ח"ש על בכ"ל (שהוא כ"ל מדת היסוד כמ"ש על עיני כ"ל אליך ישברו
וגו' דהיינו הצדיק וגם) כל התיבה בכ"ל כמ"ש וה' ברך את אברהם בכ"ל
ומה שדרשו רז"ל ובכל הישועות הנמשכות ממדת היסו"ר היינו נשפעות
על ירו. בכ"ל גי' ב"ן (כמו שדרשו תז"ל) היינו לתיקון גו"ף בני"ו (כמ"ש
ברבור הקודם) והוא תיקון מדת היסו"ר ועליו שם עש"ל שהוא לתיקון
מה שפוגמים ביסו"ר כנ"ל ונזכה בבחינת מקבץ נרחי עמו ישראל להיות
עוברים שמה לרשתה וכנ"ל:

העולם עליו השם מיי"ה. י"ל על דרך שכתוב בכונת הארזי"ל
(בשמ"ע) גומ"ל חסדי"ם טובי"ם (היינו מהחסד גי' ע"ב
"גומל" לשון מפריש ומבדיל למעלה חסדים המעולים שהם גי' טו"ב)
וקונה (ומקנה להעולם רק) הכ"ל (ג"ה חסדים שראויים בעולם הזה
לקבלם, היינו ממספר זה נשאר טו"ב למעלה ויחדיו מספר חס"ד כנודע)
וז"ש העול"ם עליו השם מיי"ה (גי' נ"ה אלו החסדים מקבל העול"ם) כנ"ל:

שמחים עליו השם וה"ו. [ועיין מ"ש לעיל בתחלת המאמר בד"ה
גדלו וכו']. והנה כמו שהבאתי כבר (בתחלת המאמר) לעיל
כי השם וה"ו הוא יתוד ו"ק ז"א ונוק' עם ו' יסוד אבא עיי"ש היינו אבר
(כביכול) הגודם היחוד. ועל פי זה מובן כי על תיבת שמחי"ם כי אין
שמח"ה רק בתופה ויתוד זו"נ וכדאיתא בכתבי הארזי"ל בכונת תפלות

שבת ישמח"ו במלכותך וכו' (ולכך במנחה אין אומרים ישמחו וכו' מטעם המבואר שם) ולכן עליו השם וה"ו שהוא היחוד זו"נ עם ו' היסוד המתברם כנ"ל:

בצאתם כתוב עליו השם דנ"י. על פי מה שכתב בחרב פיפיות נאות [נ] כי השם הנזכר יוצא מר"ת י' שאו נ'הרות ר'כים עיי"ש והנה נודע כי העלאת הנצוצות מבין הקליפות צ"ל על ידי שישפילו את הקליפות ועל ידי זה הם נכנעים לקרושה ויכולים להוציא בלעם מפיהם מה שאין כן אם הם הקליפות מתגברים ח"ו על צד שבקרושה. והנה נודע מ"ש קרוש זקני באגרא ופרקא מדברי חז"ל כשאתה יוצא לדרך המלך בקונ"ך וצא היינו כשיוצאין לדרך ויוקשה בעיני האדם למה יסובבו מן השמים שיוכרח לצאת לדרך לבטל תורה ותפלה ועל זה הוא התשובה שיבין בעצמו המלך בקונ"ך דייקא בחינת אצילות לפי הגי' שמתחילין בקידוש לבנה כנוסח האריז"ל ברוך עושך (בעשיי') ברוך יוצרך (ביציר"ה) וכו' ברוך קונך (באצילות) היינו שיכולין להמתיק ולהעלות (בהיותך בדרך) בבחינת קונ"ך שהוא הכונה עולם האצילות שלא יוכלו להעלות הנצוצות על ידי העולמות שלמטה ממנו רק בדרך נסיעתו שאז במקומות שונות שיבוא ברכו אז הוא ממש מעלות ובידוד הנצוצות השייכים לנרנח"י שלו השוכנים וצועקים שם להושיע וכמ"ש בכל הספרים הק' בכמה אופנים בזה וז"ש בצאתם (לדרך כנזכר הוא זמן וסגולת העלאת הנצוצות מבור שביה. זהו) שעליו השם דנ"י ר"ת י' שאו נ'הרות ר'כים היינו להעלות הנצוצות (כנ"ל) מתוך עמקי הקליפות וז"ש י' שאו נ'הרות ר'כים היינו על ידי שבירתן כנזכר יוכל להעלות מהם הנק' כנזכר:

וששים עליו השם הח"ש. עיין בחרב פיפיות נאות ני"א כי זהו השם יוצא מר"ת [ביחזקאל כ"ה ט"ז] ש'ארית ח'וף ה'ים והנאמר בזבולון לחוף ימים ישכון וירכתו (נו"ה) על צידון ומביא מכתבי האריז"ל כי בצינור ימין יש ה' ובצינור שמאלי ח' וביסוד מתחברים הב' קנים

מאמר אדון כל

א'קמה

נצ"ח והו"ד ונעשה ש' כי מנו"ה נמשך ליסו"ד והרי נעשה שם הח"ש על פי הנזכר בסוד נה"י והוא ר"ת ש'ארית ח'וף ה'ים כנ"ל עיי"ש והנה כ' בפע"ח [שער התפילין פ"ב] כי ש"ש השני שיני"ן בתפילין המוחין הם ד' אמנם לבושיהן הם נה"י ראימא ע"ש. ולפי"ז שפיר יתאחרו הרברים בכיוון, ששי"ם שהוא ש"ש-י"ם היינו ש"ש השני שיני"ן כנ"ל שהם נה"י (כנזכר) וגם י"ם שהוא רומז לשם הח"ש בסוד שארית חוף הי"ם ושהוא נה"י (כנזכר מהחרב פיפיות, ועל כן הוא ש"ש-י"ם) ועליו הח"ש שהוא נה"י כנ"ל והבן:

בבואם עליו השם עמ"ם. הנה השם הזה יוצא כפי"ד החרב פיפיות [אות נ"ב] מר"ת הכתוב על מי מ'נוחות וגם ר"ת [כדיאל] מלכותי מלכות עלם שיהיה לעתיד בביאת גואל צדק. והנה כתיב [בפרשת המן] את המן אכלו עד בואם אל ארץ נושבת וכתב שם חו"ז הקדוש בהיכל הברכה [על החומש] שהוא נושבת מלא וא"ו דהיינו ארץ נושבת שהוא אות החיים לעתיד לבוא כשתקבל הארץ הוא"ו אל ארץ נושבת ביא"ה שלישי"ת במהרה דידן על ידי משיח בן דוד כנ"ל ועליו השם עמ"ם ר"ת (כנזכר) מלכותי מלכות עלם ברניאל בנבואת הגאולה ב"ב:

עושים עליו השם ננ"א. י"ל על פי המבואר בחרב פיפיות [אות נ"ג] כי השם הלז יוצא מר"ת [ביחזקאל כ"ה י"ד] נ'קמתי נ'אום א'דני' והיינו שם במלכות בחינת אדנ"י נתתי את נקמתי באדו"ם (כמ"ש שם ביחזקאל) עיי"ש והוא הגלות האחרון הלז הארוך והמר גלות אדו"ם הכולל כל מלכי אדמה ועליהם אמר דוד מלכנו שאתי בחיקי רבים עמים אשר חרפו אויביך ה' אשר חרפו עקבות משיחך שהם סוכבים לו למטה בבחינת אדנ"י עשי"י שבעשי' ועל כן במצות אשר אנתנו עושי"ם בעשי"י כי זהו עיקר הגסיון נגד הרשעים המתרפים ומצירים והסוכבים כנ"ל שינקום יתברך שמו מהם נקמת כבודו אמונתו ותורתו ועמו בית ישראל וז"ש

על תיבת עושי"ם (ועל המצות שאנו עושי"ם בעשי"י כנוכר) השם ננ"א
 ר"ת נ'קמתי נ'אום א'דנ' (מהם) כנוכר:

באימה עליו השם גי"ת. י"ל על פי מה שכתב בחרב פיפיות [נאה
 נידן] כי השם הלז גי"ת יוצא מנצ"ח במילואו כזה נו"ן צד"י
 ח"ת ס"ת ני"ת וגם הוא (ני"ת) גי' מזוחו"ת ז"ז-מו"ת שרדשו רז"ל כי
 על ידי שם זה נתבטל המות בבחינת בלע המו"ת לנצ"ח (שיוצא מילואו
 מס"ת כנוכר) עיי"ש. והנה נהידנא מימי ילדותי היה פה צדיק זקן משרידי
 חסידי עליון ת"ח רומ"צ ה"ה הרב החסיד ועניו (מתלמידי קדושי עליון
 רבותינו הגדולים מהרצ"ה זי"ע בעל עטרת צבי חקיני מהרצ"א זי"ע בעל
 בני יששכר) מו"ה **אברהם** דיין זצלה"ה וקודם פטירתו היה אצלו
 לבקרו אאזמו"ד הגה"ק וכו' המפורסם זצלה"ה זי"ע אברפ"ק (בע"ס שם
 שלמה) והגיד לו הרב המנוח הנ"ל כי עלה בדעתו לפרש בזה טובים
 מאורות (המה הצדיקים מאורי ב"י) שברא אלקיני יצרם בדעת ובתבונה
 ובהשכל (להבין ולהשכיל בתורתו ולהנהיגת העולם כראוי ח"ש) כח
 וגבורה נתן בהם להיות מושלים בקרב תבל (כפשוטו ויתפרש שפיר על
 הצדיקים המנהיגים האמתיים כנ"ל שהם) מלאים זיו ומפיקים נוגה נאה
 זיום בכל העולם. שמחים בצאתם (מעוה"ז) וששים [לשון ששו"ן קיוי על
 השמחה הבאה לעתיד כנודע מבני יששכר] בבואם (בחזרה לתוך גופם
 בתחיית המתים) עושים באימ"ה (הברכה ב'רוך א'תה י'קו"ק מ'חיה ה'מתים
 ר"ת באימ"ה) רצון קוגם (שצוה כן ית"ש) עכתר"ה ואאזמו"ר הקדוש
 הנ"ל הגיד זאת בשמו בתוך הספדו לפני מיטתו בערב שבת קודש בבית
 הכנסת והוסיף עוד בדברים גדולים המעוררים הלבבות אם אבן הוא נימוח
 (זי"ע) ועל פי זה ייתחדו הדברים **באימה** ר"ת הברכה מו"י המתים
 כנוכר עליו השם גי"ת שהוא בחינת בלע המו"ת לנצ"ח וגי' ז"ז-מו"ת
 לבטל המות ובק"ו אם המתים יחיו מכל שכן החיים שלא ימותו. וכמובן.

מאמר אדון כל

א'קמז

רצון עליו השם מב"ה. י"ל על פי מה שכתב בחרב פיפיות [אות גיה] כי זהו השם מורה על אהב"ה וחיבור זו"נ ליחדם באהב"ה ע"כ הוא מ"ה (ז"א) ב' דומז למלכות עיי"ש והנה רצו"ן נמשך על ידי אהב"ה ואין טעם ברצון דק (מבשרי אחזה אלוקי) באהבתו יבחר ויתחבר וכנודע במקובלים וזה שפיר כי על תיבת רצון השם מב"ה המורה על אהבה כנזכר:

קונם עליו השם פו"י. י"ל על פי רברי המג"ע וכן אתריו עוד בסה"ק על הכתוב קו"ץ ורד"ד תצמית לך כי הקו"ץ הוא קוצא דד' המפריד בין אות ר' לאות ר' שנאמין בה' אח"ד ר' רבתי ולא בא' אחד (ר' רבתי) וכן המספר ר' למספר ר' הוא בינותם מספר קו"ץ זהו המחלק בין רד"ד (רל"ת לדי"ש) כנזכר וריברנו מזה בחי' בעה"י בכמה דוכתי ועיקר השמידה להחזיק א"ע באות ר' של אחד הוא בבחינת עשיי' א"ל ארנ' בגי' צ"ו שהוא מספר שם פו"י הנ"ל ועיין בחרב פיפיות [אות גיה] ותבין לפי זה שע"כ זה השם יוצא מד"ת פ'חרכם ו'מוראכם י'תן היינו שם למטה (בעש"י) פחד ומורא שלא ישל במקום שליטת החיצונים ר"ל וכמ"ש בסידור בכונת צ"ו את בני ישראל וגו' שדרשו רז"ל אין צ"ו אלא ע"ז וצ"ל לאש"י לשרוף הקליפות והחיצונים עיי"ש וזהו קונ"ם בגי' קו"ץ שבוהו צדיכין ליוהר במקום צ"ו הנ"ל בגי' פו"י ומרויך כנזכר:

פאר עליו השם נמ"ם. י"ל על פי מה שאמרו רז"ל בסוכה ומו"ק כי התפילי"ן נקראים פא"ד שנאמר פאר"ך תבוש עליך. ואמרו רז"ל במנחות [מ"ד ע"א] כל המניח תפילי"ן מארי"ך ימי"ם והם בסוד מוחי התפילין א"הי' ה"זי' א"הי' בגי' חיי"ם והנה תפאר"ת הוא שורש התיבה בלה"ק פאר (באמצעו) וסמוך ליה בשני קצותיו ר"ת וס"ת ת"ת וכמו ששמעתי בשם זקיני הה"ק המפורסם מהר"ר **אליעזר** זי"ע אבד"ק דזיקוב כי על כן יכנו המקובלים בספריהם למדת תפארת בשם ת"ת (מה שאין כן בשארי הספירות כי לא יצינו להר"ת וס"ת יחדיו כאחד)

והלא דבר הוא אלא ת"ת בגי' ח"ג השבועו"ת שהוא שודש מדת ת"ת על העליות או בת"ת כמבואר בסידור (ורכרנו מזה בעה"י גם במק"א בשעד יששכר) והנה ח"ג השבועו"ת נקרא בווה"ק [פרשת אמור] עץ החיים כנודע על כן הר"ת וס"ת ת"ת (כנזכר) ובתוכו פא"ד שהוא התפילי"ן שעולין השמות בכונתן חיי"ם וכנזכר (ואלו יחדיו תפארת לקוטב א') והנה תפארת"ת הוא מדת יעק"ב כנודע וזהו שאמדו חז"ל [בתענית ה' ע"ב] יעקב אבינו לא מ"ת דק בחינת חיי"ם להמשך הנ"ל וזהו י"ל כי הוה העיקר לייחד היחוד ז"א ומלכו"ת היינו ו"ה (מהשם הוי') שלא יהיה דק י"ק בלבד שם למעלה או"א תרין דעין דלא מתפרשין דק גם בהמשכה למטה ו"ה (לבטל מחשבת עמלק שנאמר כי יד על כס י"ק בלבד כנודע) והנה השם נמ"ם גי' ק"ל שהוא מלכות כראיתא בווה"ק [פרשת ויגש דף ר"ץ] ק"ל (בלא ו') הוא מלכו"ת (קלא דלא אשתמע) עיי"ש ובקה"י [ערך ק'] וזהו שפיר השייכות פאר שהוא תפארת כנ"ל עם נמ"ם שהוא מלכות כנזכר:

וכבוד עליו השם יי"ל. על פי דברי הזוה"ק [ויחי דף ר"כ ע"ב] כי לכבוד"י היינו כפות תמרים ופירש שם במקדש מלך דהיינו יסו"ד עיי"ש ונודע כי השם יל"י הוא להעלות הנצוצות שנפלו בקליפות ח"ו והוא בתיקון היסו"ד כנודע על כן שפיר יתכן שעל תיבת וכבוד השם יי"ל (אותיות יל"י) כנזכר. [ועיין לעיל בד"ה וטובן]:

גורתנים עליו השם הר"ת. י"ל על פי מה שכתב בחרב פיפיות [אות ג"ט] כי שם זה חר"ה רומז על תיקון מ"ג שנפלו לקליפה בר"ת ר"בים ח'ללים ה'פילה וכן ד'אשית ח'טאת ה'וא ר"ת הר"ח עיי"ש והנה בקה"י [ערך מתנה] כתב כי המלכות נקרא מתנה בסוד לקחת מתנת (בלי ו') באדם מווה"ק נשא [דף קמ"ח ע"א] והן ה' דמים טהורים שמקבלת המל' אמנם מקבלת עוד ה' דמים טמאים וצריכים לתקנם הן המה זה' גבורות ולבטל הקליפות בסוד עלית למרום שבי"ת שב"י לקחת מתג"ת

בארם עכת"ד עיי"ש עור בקה"י על כן יתכן מ"ש נותני"ם לשון מתנ"ה שצ"ל על ידי המתנה לבטל הקליפות ולעלות מבור שביה הקליפות המחטיאות ר"ל (וכמ"ש בקה"י וכנ"ל) על כן עליו הר"ח שהוא ר"ת ר'בים ח'ללים ה'פילה (וכן עור כולקמן בשם החרב פיפיות) היינו שעל ידי בחינת מתנות כנוצר יזכו לבטל הקליפות ולהעלותן להני"ק מבור שביה
בב"י:

לשמו עליו השם מצ"ד. י"ל כי הנה לשמ"ו אותיות שלו"ם שהוא בגאולה העתידה ב"ב יבא המבשר שלו"ם האמיתי ואין אליהו בא אלא לעשות שלו"ם בעולם [כראמרינן סוף עריות] ועל כן הגאולה הזאת מיד עש"ו גלות אדו"ם הוא עש"ו (כמ"ש בתורה) ועל כן שלו"ם (לשמ"ו) עולה עש"ו (את זה לעומת זה) שיעלנו מבור שאון גלות עש"ו למבשר שלו"ם כנוצר. ועל כן על לשמ"ו (הגאולה מגלות עש"ו לשלו"ם כנוצר) עליו השם מצ"ר שהוא איש צ"ד ואויב המ"ן הרע מזרע עמלק בן אליפז בן עש"ו וכמו שכתבנו בעה"י בשער יששכר [במאמר פורים] עה"כ אתה סתר לי מצ"ד תצדני מאיש צ"ד ואויב המן הרע הזה ולכך ר"ת א'תה ס'תד ל'י מ'צד ר'ת ס"מ שהוא שרו של עש"ו כפירש"י [בפרשת וישלח] וכן פירש"י בסוכה [נרף כ"ט ע"א] ועל כן בפורים זמן מחיית עמלק בן בנו של עש"ו כנוצר ואכמ"ל. ובעת הגאולה ביאת מבשר שלו"ם ב"ב ימחה לגמרי ונצא מגלות עשו מאפילה לאורה:

א"י על פי הנודע כי גאולת מצרי"ם היה שלא על ידי מעשינו כי היינו ערום וער"י [מה שאין כן גאולה האחרונה ב"ב תהיה כמ"ש הרמב"ם [בהלכות תשובה] אין ישראל נגאלין אלא על ידי התשובה וכיון שעושין תשובה מיד נגאלין] ורק ברצונ"ו יתברך שמו לגאלנו וכמ"ש בזוה"ק ועיין בעטרת צבי על הזוה"ק [פרשת בשלח] בשם הה"ק מקעשינוב זי"ע מה שאמדו חז"ל לית בסב"א טעמא שאין טעם ברצו"ן שכן היה קי"ם עיי"ש [ועל כן אומרים אנתנו זמן חירותנו גם בז' של פסח (ולא

זמן שמחתינו כדעיה הנמצא במהרי"ל) יען כי החירות לא נגמרה רק עד ז' של פסח קי"ס ברצו"ן האי עתיק"א כביכול]. ועל כן שפיר יתכן על תיבת לשמו כי שמ"ו בגי' רצו"ן (וגם מוליך לימין מש"ה בקי"ס כי מש"ה עה"כ בגי' רצו"ן כנודע בהאריז"ל ובכל סה"ק ואכמ"ל) ועליו השם מצ"ד שיצאנו ממצרי"ם שהוא מצ"ר-י"ם כמבואר בהאריז"ל ובראשונים ועיין גם כן בחדב פיפיות [אות ס'] על שם הזה עיי"ש:

צהלה עליו השם ומ"ב. י"ל על פי הנודע בלק"ת להאריז"ל [פרשת שמות] כי מלכו"ת נקראת ק"ל עיי"ש והנה צהל"ה גי' ק"ל ועל פי הנודע כי מ"ג הוא בבחינת מלכו"ת על כן שפיר השייכות לתיבת צהל"ה מספר ק"ל ועליו השם ומ"ב שהוא יוצא מר"ת ושאבתם מים ב'ששון שהוא מ"ל כמבואר בזה בחרב פיפיות [אות ס"א] עיי"ש:

ורנ"ה עליו השם יה"ה. י"ל על דרך שכתוב במקובלים כי רנ"ה הוא בחינת תפלה במדת מלכו"ת [עיין ערכי הכינויים וקה"ן] וגם נודע בחרב פיפיות בזה [אות ס"ב] כי השם יה"ה הוא יוצא מר"ת [בירמיה] י'תר העם ה'נשארים ובסוד פליטת מ"ג נשאר משם העצם שם יה"ה היוצא מר"ת הנזכר מכון לזה עיי"ש על כן הוא על תיבת ורנ"ה שהוא במדת מלכו"ת בחינת מ"ג (ועיין בדיבור הקדום ד"ה צהלה ועוד לעיל):

לזכר עליו שם ענ"ו. י"ל מדויק בפשיטות על דרך שאמרו חז"ל בפסחים [רף ס"ו ע"ב] כל המתיהר אם חכם הוא חכמתו מסתלקת ממנו [וכי"פ הרמב"ם בהל' דיעות פ"ב הלכה ג'] נמצא אם הוא ענ"ו או יש לו זכרון זהו על תיבת לזכ"ר שאם ענ"ו הוא הוא זוכ"ר תלמודו כנזכר:

מלכותו עליו השם מח"י. י"ל על פי המבואר בחרב פיפיות [אות ס"ד] כי השם הלז יוצא מר"ת י'כרסמנה ח'זיר מ'יער וגם מר"ת מ'כאוב ח'לליך י'ספרו אשר התנצל ובכה דוד מלכנו על צרותיו שהם צרות ישראל על ידי החזיר מיער גלות אדום שנקרא כן וכן מ'כאוב

ח'לליך י'ספרו ועל לבושי יפילו גורל ועל כל אלו נשארה מלכות בנקודתה האמתיות וב"ב תתגדל עד להפליא למעלה ראש ותתפשט מלכותו שיתגלה מלכות שמים בביאת גואל צדק ב"ב וכמ"ש בסידור [במומר שיר ליום ג'] קומה אלקים שפטה הארץ (שלא נשברה מלכותו ח"ו. דק) כי אתה תנחל בכל הגויים ח"ש על מלכותו (יתברך שמו. בכל משלה. אשר ב"ב יתגלה) שם מח"י אשר ר"ת כנ"ל להודות אם כי סביב רשעים יתהלכון וקוצים המכאיבין בסוד הכתוב שאמר דוד המלך שאתי בחיקי רבים עמים אשר חרפו וגו' עכ"ו העיקר הוא התכלית שב"ב יתגלה מלכותו לנצח ובקרב כנוצר:

קרא עליו השם דמ"ב. י"ל על פי דברי החרב פיפיות [אות ס"ה] כי השם הזה דמ"ב יוצא מר"ת הכתוב [במלכים] ד'מי מ'לחמה ב'שלום וגם מר"ת ר'מי מ'לחמה ב'חגורתו על שפגם במדת מלכו"ת שבמקום החזה ושם יוצא רבוע אהי' בגי' ד"ם וכו' [ועיין קהלת יעקב מערכת דס] ולעתיד יתוקן זה על ידי משיח בן דו"ד שהוא ר"ת ד'וד מ'לך ב'ירושלים דמ"ב שם הנזכר ושהוא סוד אדמונ"י מבחינת הקדושה סוד סנהדרין כידוע עכת"ד ולשונו לענינו של החרב פיפיות עיי"ש ח"ש על תיבת קר"א שהוא קריא"ה בחי' השכינ"ה מלכו"ת הה"ד ויקרא אל משה כמ"ש בווה"ק [וילך רף רפ"ב ע"א] ועיין קה"י [ערך קריאה] כי קריא"ה גי' מער"ב וד"א [שהוא יסוד ומלכות] גם קריא"ה עה"כ גי' ש"ד' [והיינו יסו"ד וגם מלכות כנוצר] וזהו י"ל שהוא ד'מי מ'לחמה ב'חגורתו ר"ת כשם הנ"ל היינו על ידי יסו"ד בתגורתו של מלכות יתוקן על ידי ד'וד מ'לך ב'ירושלים עון הד"ם כנ"ל [וזהו י"ל אולי מ"ש קד"א (בחנינת קריא"ה כנ"ל) עלי מועד (בחודכן ד"ל) לשבור בחור"י (בחור"ד גי' גבור"ה שהוא נמשך מהדם גבורות הבינה עד שיתוקן ב"ב על ידי דוד גואלנו ועיין קה"י ושאר מערכות המקובלים ז"ל) ועליו השם דמ"ב לכונה הנזכרת.

לשמש עליו השם מנ"ק. י"ל על פי דברי החרב פיפיות [אות ס"ז] כי השם הזה יוצא מהכתוב [באיוב כ"ב] ק'ח נ'א מ'פיו היינו מפה הבינה בסוד מפי הגבורה ומשם תמשך למלכות וכו' עכל"ה והנה נודע (בכונת פודים. ובשאר דוכתי בכתבי האריז"ל) כי כשנכנסו מוחי חב"ד לתוך הנוק' מלכות שלא על ידי ז"א (היינו שנסתלקו מוחי אמא מהז"א) אז היא בחינת דודמוטא (אב"א) והדינים גוברים ח"ו מה שאין כן כשהולך דרך ז"א ומלכות כנודע [זהו י"ל כי על כן השם הלזו מנ"ק אותיות נק"ם היינו שעכ"פ המעלה הוא שבעת הגבורות ינקום נק"ם משונאי ישראל והרשעים המעיקים לכנסת ישראל בכלל ובפרט] ועכ"פ סדר ההשפעה הנכונה הוא דרך ז"א למלכות ומעתה שפיד רמוז מהכתוב הנזכר ק'ח נ'א מ'פיו (כתב מיד בסמוך) תוד"ה (שהוא ז"א) שיומשך על ידי ז"א כנזכר ומעתה מכוון כי לשמ"ש שהוא ז"א כנודע (בסוד שמ"ש ויד"ח ז"א ומלכות) נמשך ורשום מנ"ק היינו להמשכה הנז' [מחרב פיפיות] צ"ל דרך ז"א שהוא שנקרא "שמש" כנזכר:

ויזרח עליו השם אי"ע. י"ל על פי דברי החרב פיפיות [אות ס"ז] כי השם הלז יוצא מד"ת ע"ב י'קו"ק א"ת (ח"ו) [הסתלקות והסתרת השגחתו כביכול מאת] הארץ ובאמת כשמתקנים נמשך מד"ת א"תה י'קו"ק ע'זרתנו ונהפך (באמת, כסדרן) לטובה השם אי"ע הנזכר עיי"ש. וי"ל בזה עוד על פי דברי קדוש זקיני בבני יששכר [מאמר חדשי כסלו טבת אות כ"ט] כי הביאה שניה לבית שני היה על ידי עזר"א ושמא קא גרים בחינת עזר"ה מה שאין כן (לבית ראשון) ביאה ראשונה על ידי יהוש"ע עיי"ש טעמו ונימוקו בנועם ובאורך. והנה בירושלמי ברכות [פ"א הלכה א'] אילת השחר שבקע אורה א"ר חייא רבה לר"ש בן חלפתא בי רבי כך היא גאולתן של ישראל תחילה קימאה קימאה כל מה שהיא הולכת הוא רבה והולכת וכו' עיי"ש ובהגהות הירושלמי שם בעה"י ביארנו דעל כרחק קאי על גאולתן לבית שני על ידי מרדכי שנעשה שני למלכות ואח"כ ניתן החופש וזכות לבנות בית שני וכן להלאה קימעא קימעא (מה

שאין כן ביאה שלישית בביאת גואל צדק במהרה בימינו יהיה פתאום יבוא אורך כמו שביארנו (שם) וזהו רמז על ביאת עולי גולה על בית שני כנוכר כהדן אילת השחר שמפצלת קרנות מעט מעט בהנץ בחמה וזריחתו וז"ש ויזרח השמש תחילתו בהנץ החמה מאילת השחר והלאה שכן היה ביאת בית שני על ידי עזר"א כנוכר מבני יששכר על כן עליו השם אי"ע אשד יוצא מר"ת (כסדרן) כנ"ל מהכתוב א'תה ה' ע'זרתנ"י דייקא עזרה שנגאלו על ידי עזרא כנ"ל:

אור עליו השם חב"ו. י"ל על דרך שאנו מבקשים או"ר חדש על ציון תאיר לאורו של מלך המשיח בביאתו ב"ב [והנה זהו מדת מלכו"ת בחינת מראה חשוך דלית לה מגרמה כלום וצריכין להאיר לה מלמעלה באור גדול כנ"ל. ועל פי זה פידשתי בעה"י בשער יששכר [במאמר חג הבכורים לשבועות] עה"כ ברות ותהי משכורתך שלימה מעם אלקי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו ובמד"ר א"ר חסא אשר באת לחסות תחת כנפיו (דייקא) כי האותיות (הא"ב מלמעלה למטה כנודע בפשיטות) שהם תחת אותיות כנפיו (לסצכ"ו) בגי' או"ר כשרצתה רות ברצון השם יתברך אלקי ישראל להקים מלכות בית דוד זהו משכורתה שלימה שיהי' בחינת או"ר נתגלה כנ"ל] חוכין לזה על ידי תיקון היסוד מקבץ נדחי עמו ישראל כנודע שהוא על ידי שם חב"ו על כן הוא שפיר מכון על תיבת אור כנוכר:

רא"ה עליו השם רא"ה. (שניהם שוין. והיינו הך התיבה והשם) וי"ל על דרך שאמרו חז"ל [בירוש חגיגה] כשם שבא לראו"ת כך בא להראו"ת לפניו יתברך שמו. (ואידך פירושא זיל גמור) ככה העירוני מתבריי וידידיי הה"ג הריינים הי"ז בפה"ק ועוד בזה כי ב"פ רא"ה בגי' בי"ת היינו ירא"ה כל זכורך לבי"ת המקדש כנוכר:

והתקין עליו השם יב"ם. י"ל בפשטות האמת על פי רבדי התיזוה"ק [תיקון ר' דף כ"ג] עיי"ש ובבאר לחי ראי מה שהוא מצות יבום

תיקו"ן לאותן נשמות דלא אולידו בסוד מ"ש והארץ היתה תהו ובהו ועל ידי היבו"ם נתקן עיי"ש וז"ש על תיבת והתקי"ן שהוא תיקו"ן על ידי השם יב"ם שהוא יבו"ם כנ"ל:

א"י על פי מה שכתוב בסידור האריז"ל (בכוונת המגילה) כי השם הזה יב"ם יוצא מר"ת בהמגילה י'עשה ב'כל מ'לכותו ושם המשך הכתוב ונשמע פתגם המלך (סתם שהוא מלכו של עולם יתברך שמו כמבואר במד"ר במגילת אסתר) אשר יעשה (לברו יתברך שמו) בכל מלכותו כי רבה הוא ונשגב שמו לברו בביאת גואל צדק ב"ב. [וכדורשי פורס בשער יששכר כתבנו עוד מזה בעה"ץ] על כן שפיר שייכות השם הזה שבר"ת י'עשה ב'כל מ'לכותו על תיבת והתקי"ן שזהו יהיה בעת תיקון עולם ב"ב:

צורת עליו השם הי"י. י"ל על פי המבואר בזה בחרב פיפיות [אות ע"א] בסוד השם הלז הי"י כי הוא בחינת יסו"ד אימ"א ממקום הנקב ולמטה כביכול ומשם חוץ לנקב נשפע למלכות ועל כן מר"ת יקו"ק י'תן ה'טוב יוצא השם הי"י עיי"ש. והנה מבואר בכתבי האריז"ל ובסידור [בכנת חג שמ"ע. ובכמה דוכתי] בסוד חותם יסו"ד אימ"א כי מתעברת כביכול ממנו (ונקראת רקיע) ונצטיי"ר שם הזרע. וכן שם בברכת שים שלום כי מצטייר"ת הספה שם ביסוד אימא עיי"ש וזהו על תיבת צור"ת (שנצטיי"ר הזרע ביסוד אמא כנ"ל) השם הי"י שהוא ביסו"ד אמ"א כנ"ל:

הלבנה עליו השם מו"ם. י"ל בפשיטות על דרך שאנו מבקשים למלאות פגימת הלבנה ולא יהיה בה שום מיעוט על כן על תיבת הלבנ"ה השם מו"ם שתתקן ותתגדל בלי מו"ם וחסרון כלל ובתיקון הגמור ב"ב:

א"י על פי מה שאמרו חז"ל במגילה [דף כ"ט ע"א] האי מאן דיהיר (מתגאה) בעל מו"ם הוא והנה אמרינן בחולין [דף ס' ע"ב] שא"ל הקב"ה ללבנה לכי ומעטי את עצמך בשביל שאמרה א"א לב' מלכים

מאמר אדון כל

א'קנה

להשתמש בכתר אחד ורצתה למגנדר להתגדל על השמש (וכדאיתא בעשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל למשל מה שאמרו רז"ל [סנהדרין ק"ו ע"ב] גמלי אולא למיבעי קרנא וכו' ואם כן הוא בכלל יהורא שרצתה כנ"ל והוא בכלל בעל מו"ם (כנזכר מש"ס מגילה) על כן הוא על תיבת הלבנה שזהו תיקונה שעתידים צדיקים לקרוא בשמך יעקב הקטן דוד הקטן כדאמרינן שם בחולין יע"י"ש במהרש"א דהיינו כמו שאמרו [בחולין פ"ט ע"א] חושקני בכם (בישראל) שאפילו בשעה שאני משפיע לכם גדולה אתם ממעטין עצמיכן לפני עיי"ש וזהו תיקון הלבנ"ה להיות בעיני עצמו כמיעוט בענה וכמקבל כנזכר:

א"י על פי מה שכתב בחרב פיפיות [אות ע"ב] כי השם מו"ם הנזכר יוצא מר"ת מ'שה ו'יהושע מ'שרתו והנה אמרו רז"ל [כ"ב ע"ה ע"א] פני משה כפני חמ"ה פני יהוש"ע כפני לבנ"ה והנה צריכה הלבנ"ה לע"ע לקבל האור מהחמ"ה כנודע שעל ידי זה היא מאירה (והוא בחינת יחוד ז"א ונוק' וזהו שפיר השם מו"ם ר"ת מ'שה ו'יהושע מ'שרתו כנזכר על גבי תיבת הלבנ"ה כנזכר) ויהי רצון שיהיה אור הלבנה כאור החמה ושתיהן משתמשין בכתר אחד בביאת גואל צדק במהרה בימינו: